

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

میر عبدالرحیم عزیز
۱۱/۱۸/۲۰۰۸

چیزی را که اوپاما باید بداند

اوپاما قبل از به عهده گرفتن پست ریاست جمهوری امریکا، بایست یکبار به عقب نگاه کند و گذشته ذلتبار خود و اجدادش را مورد نظر قرار دهد. اوپاما میداند که نژاد پرستان سفید مسیحی اجدادش را به زنجیر غلامی کشیدند و دور جهان بردند. چه ظلم و ستمی بود که سفید پوستان بر اجداد اوپاما روا نداشتند. با مروری از تاریخ، اوپاما میتواند از تکرار اشتباهات بوش جلوگیری کند و محکوم تاریخ نشود. اوپاما باید تجاوز به افغانستان و عراق را پایان دهد و الا نظر دلسوزانه جهان نسبت بوی بزودی تغییر خواهد خورد و خودش مانند بوش در زیاله دان تاریخ خواهد افتاد. فردیکه رنج و الم و ظلم و غربت استخوان سوز را احساس و تجربه کرده، نباید خون بریزد و بر دیگران ظلم روا دارد. آه مظلومان دیر گیرد و سخت گیرد.

در جریان مبارزات انتخاباتی، اوپاما به تکرار میگفت که "ما باید از عراق خارج شویم، لاکن جنگ را در افغانستان تا سرحد پیروزی ادامه دهیم." اگر این اظهارات وی صرف به منظور انتخاب شدنش بود و جز شعار انتخاباتی اش شمرده میشد، شاید قابل فهم باشد. اما اگر برای خوشنودی صاحبان سرمایه در امریکا واقعاً به تشدید جنگ در افغانستان بپردازد، ستاره بخت اش افول خواهد کرد و نام و نشانش برباد خواهد رفت.

صرف نظر از گذشته دردناک تاریخی اقلیت سیاهان در امریکا، اوپاما باید يك نظر اجمالی به تاریخ افغانستان بیاندازد که چطور امپراطوری ها درین سرزمین برای خود نقطه پایان ترسیم کردند. نه اسکندر (کبیر)، نه متجاوزین انگلیس و نه سوسیال امپریالیسم شوروی، با وجود همکاری خائنین داخلی، توانستند به اهداف خود در سرزمین آزادگان دست یابند. وضع کنونی امریکا در افغانستان هم چندان بهتر از حالت متجاوزین شوروی نیست. اگر اوپاما با وجود همه مدارك غیر قابل انکار در ناکامی امریکا در افغانستان اشتباه بوش را مرتکب گردد، اعتماد مردمیکه برای تامین جهانی صلح و رد تجاوز به حاکمیت دیگران بوی رای دادند، کاملاً منهدم خواهد شد و مورد سرزنش و محکومیت مردم خود و جهان قرار خواهد گرفت.

اوپاما دو راه دارد: یا راه مردم را در پیش گیرد و یا اینکه تابع اوامر صاحبان سرمایه در امریکا باشد. تعقیب سیاست دوگانه که بر مبنای فریب و تقلب استوار شود، برای اوپاما سرشکستگی و ناکامی بار میآورد. هیچ امپراطوری تا حال نتوانسته که مردم آزاد منش افغان را از خواست آزادی و مبارزه برای استقلال باز دارد. نه تحقیر و توهین مردم، نه خشونت عساکر گردن کلفت امریکائی و نه بمباران فرشی وحشیانه میتواند مقاومت مردم افغان را در هم بشکند. روحیه آزاد منشی و مقاومت بر ضد هر متجاوز در خون هر افغان (به استثنای خائنین) داخل است. هیچ نیروئی تاحال قادر نبوده است که این خصلت بزرگ را از مردم افغان دور کند. هر گونه ماجراجویی، تجاوز و تحمیل اراده از جانب بیگانگان، نتایج مصیبت برای متجاوز داشته است. اوپاما باید بداند که مدل عراق در افغانستان تطبیق نمیشود. هر کشور از خود

شرایط متفاوت سیاسی، ارضی و جیوپولیتیک دارد. اگر اوباما تصور کند که نظر به مشوره های نادرست جنرالان امریکا در عراق، ازدیاد عساکر امریکائی میتواند امریکا را از مصیبت نجات دهد، تصورش نادرست خواهد بود. با وجود کشتار صد ها هزار عراقی، امریکا به اهداف خود در عراق نرسیده است، بلکه بر عکس حاضر شده است که به تقاضای های جوانب در گیر تن در دهد. شکست صرف نظامی نیست، بلکه سیاسی هم است و امریکا طعم شکست را در عراق چشیده است. سرنوشت امریکا در افغانستان به مراتب بدتر از حالتش در عراق خواهد بود.

اوباما بدون تردید بیاد دارد که آزادی بردگان سیاه بتاریخ اول جنوری سال ۱۸۶۳ اعلام شد اما تا صد سال بعد هم صرف روی کاغذ باقی ماند. تا اواخر دهه ۱۹۶۰، تشناب و دروازه دخولی سیاهان در هر جا جداگانه بود. چه شقاوت، بیرحمی و رفتار حیوانی نبود که از جانب سفیدان مسیحی بر سیاهان تحمیل نگردید. با این پس منظر غیر انسانی، اوباما باید از هر کشتار مردم دیگر دست بردارد و در دام فریب جنگ طلبان گردن کلفت امپراطوری نیافتد. تجربه تاریخی بهترین رهنمای عمل خواهد بود اگر رهبر عاقل و خردمند باشد تا از آن به نحوی شایسته بهره گیرد. اوباما دو تجربه تاریخی را با خود دارد: گذشته اسفناک و خونبار اجدادش و تاریخ باعظمت و دشمن شکن افغانستان.

یک افغانستان آزاد و متشکل از یک نظام ملی و مردمی، حامی صلح در کشور و منطقه خواهد بود. اشغال کشور توسط قوای امریکا و ناتو، تحمیل یک نظام مزدور و حمایت از فاسد ترین گروه ها و افراد جانی و شریر که تا اکنون جز خط مش امریکا بوده، افغانستان را بسوی پرتگاه سقوط برده و صلح منطقه را بخطر جدی مواجه ساخته است.

افغانستان آزاد خواهد شد، خواه متجاوزین و مزدوان داخلی بخواهند یا نخواهند. سیر تاریخ همیشه به نفع نیرو های رزمنده به پیش میرود.